

Mürekkep Kokan Yağmur

– Mikail Dede · 28 Mart 2024

gidişinle başlayan doğanın dönüşümü

yüreğimin ilkbahar mevsiminde
serpilen kuğuların kuş tüyleri rüzgarla

bulutları yutmuş gibi gökyüzü
yaratıcısını inkar eden bir ateisttir yalnızlığım

evren tasarımcısıyla tasarlardı, sen evrenimsin

cennetten kovulan tarım işçisi insanlık
kanıtlar arı kanatlarına yazılan ayetler

savaşan kabileler ve feodal şenlik
sokaklarda titreyen pankartlar

her şey anarşist gidişinle başlarken
bugün doğum günüm ve hediyelerim
çay bardakları ve çay

yüreğimin yıllar süren sömürgesinde
ölüm yalnızlığımın mührü

mühürlüyorum yokluğunu damga damga

ilk karanlığın tanesinde devrim yaşıyorum ve
gecenin sonunda karşı devrim

panayır ve bayram yerleri tıklım tıklım
ve boncuk gibi dizilen pankartları

sessizce toplayan mülteciler

yalnızlığım uluorta, mürekkep kokan yağmurda
elele koşmalıyız sulhun kanatlarında

yüzyılın kıyısında, hoparlörlü taşıtlar arasında

ve en derin renktir bize inançsızlığın

derin uykuların kabusunda
isimsizler pankartlar savururken sisli bir ilkbaharda

düşünüyorum bir yudum çayla
seni çok eskiden kayıp etmiştim
tekrar söylüyorum hâlâ seni düşünüyorum...